

MAGYAR EGÉSZSÉGÜGYI SZAKDOLGOZÓI KAMARA

ETIKAI KÓDEXE

2025.

TARTALOMJEGYZÉK

I. Az egészségügyi szakdolgozókra vonatkozó általános etikai szabályok.....	3
II. Az egészségügyi szakdolgozó személyéhez kapcsolódó alapvető etikai szabályok	4
III. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata a betegekkel	6
IV. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata az egészségügyi ellátásban részt vevő többi személlyel.....	9
V. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata az őt foglalkoztató egészségügyi intézménnyel	10
VI. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata a tömegtájékoztatással, a nyilvánossággal.	11
VII. Záró rendelkezések	12

Preambulum

Az erkölcsi alapelvek értelmezése

Az Etikai Kódex alapját olyan erkölcsi alapelvek képezik, amelyek általános érvényű, normatív irányelvekként határozzák meg a szakmai magatartás kívánatos formáit. Ezek az alapelvek nem konkrét előírások, hanem olyan belső irányítúként szolgáló értékek, amelyek segítik az egészségügyi szakdolgozót a helyes és felelős döntések meghozatalában, különösen etikai dilemmákkal terhelt helyzetekben.

Az erkölcsi alapelvek a hivatásgyakorlás során irányt mutatnak a következő értékek mentén:

- Az emberi méltóság tiszteletben tartása,
- A másik ember önrendelkezésének (autonómiájának) elismerése,
- A segítő szándék, jótekonyság és együttérzés,
- Az ártalom elkerülésének kötelessége,
- Az igazságosság és méltányosság érvényesítése,
- Az őszinteség, bizalom és titoktartás tisztelete,
- A szakmai felelősségvállalás és lelkiismeretesség.

Az Etikai Kódex ezekre az alapelvekre épül, és célja, hogy irányt mutasson a szakdolgozók számára akkor is, amikor a munkakörülmények nem ideálisak. Az erkölcsi alapelvek követése nem tökéletességet vár el, hanem a legjobb szándékú és etikailag megalapozott döntésre való törekvést, a beteg, a társadalom és a szakmai közösség iránti felelősség jegyében.

I. Az egészségügyi szakdolgozókra vonatkozó általános etikai szabályok

I.1. A Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara Etikai Kódexe (továbbiakban: Etika Kódex) az egészségügyi ellátás minden területén és szektorában végzett szakdolgozói tevékenységre vonatkozó etikai szabályait rögzíti.

Az Etikai Kódex az alapvető hivatásbéli etikai követelmények megfogalmazásával iránymutatásul szolgál az egészségügyi szakdolgozók számára az ápolás, a gondozás, az egészségügyi ellátás hivatásszerű végzésében. Alapvető elvárásokat fogalmaz meg a betegekkel, hozzátartozóikkal és a betegellátásban részt vevő más személyekkel szemben követendő etikus magatartásról. Emellett iránymutatást ad a más egészségügyi dolgozókkal való etikus viselkedésre vonatkozóan is

I.2. Az Etikai Kódex védi az egészségügyi szolgáltatást igénybe vevő egyén, az egészségügyi ellátásban közreműködő vagy részt vevő további személy, valamint az egészségügyi szakdolgozó emberi méltóságát, jogainak tiszteletét.

Az Etikai Kódex célja, hogy elősegítse az egészségügyi szakdolgozókat övező közbizalom erősítését és megbecsülését, valamint, hogy őrkdjék az egészségügyi szakdolgozói tevékenység, mint hivatás erkölcsi tisztasága felett, védelmezze az egészségügyi szakdolgozókat hivatásuk gyakorlása során, elmarasztalja azokat, akik szakmájuk etikai szabályait megszegik. Az Etikai Kódex a benne foglaltak vétkes megszegése esetén alapul szolgál etikai eljárás lefolytatásához.

I.3. Az egészségügyi szakdolgozó köteles az Etikai Kódexben rögzített rendelkezéseket megismerni és olyan magatartást tanúsítani, amely megfelel az Etikai Kódex előírásainak. Az egészségügyi szakdolgozónak tudomással kell bírnia arról, hogy az Etikai Kódex nem adhat útmutatást minden lehetséges esettel kapcsolatban, így felelőssége, hogy etikai ítéletalkotása minden esetben az erkölcsi alapelveknek megfelelő módon történjen.

I.4. Az Etikai Kódex csak lényeges szakmai etikai elveket és szabályokat rögzít, nem foglalja írásba az egészségügyi szakdolgozóktól elvárható valamennyi erkölcsös magatartási formát. Ebből következik, hogy az egészségügyi szakdolgozónak nem csupán az Etikai Kódex előírásait kell betartania, hanem az általános erkölcsi alapelvekből levezethető követelményeknek is meg kell felelnie.

I.5. A legfőbb erkölcsi törvény a beteg érdeke. Ezt az érdeket kell képviselnie az egészségügyi szakdolgozónak a társadalmi nyomás, az adminisztrációs kötelezettségek és a kereskedelmi érdekek ellenében is, függetlenül a tevékenység végzésének jogi kereteitől, az egészségügyi szolgáltató működési vagy tulajdoni formájától és fenntartásának módjától.

II. Az egészségügyi szakdolgozó személyéhez kapcsolódó alapvető etikai szabályok

II.1. Az alapvető etikai értékek, mint az emberi élet tisztelete, az emberi méltóság, a fájdalom enyhítése, az elesettek támogatása, igazságosság, méltányosság, a ne árts elve egyetemes etikai értékek, melyeknek a tiszteletben tartása az Etikai Kódextől függetlenül minden egészségügyi szakdolgozó kötelessége.

II.2. Az egészségügyi szakdolgozó jogszerű és etikus eljárását nem befolyásolhatja olyan érdek vagy kényszer, mely ellentétes a beteg érdekeivel és az Etikai Kódexben foglaltakkal.

II.3. Az egészségügyi szakdolgozóknak példamutatóan és következetesen be kell tartania a veszélyhelyzetekre vonatkozó jogrend szabályait.

II.4. Az egészségügyi szakdolgozó munkáját hivatásként, önként, saját belső meggyőződése alapján, felelősségtudattal végzi. A hivatása gyakorlásával összefüggő egyéni, közösségi, továbbá társadalmi igényeket és szükségleteket (pl. betegegyüttműködés, prevenció) a hatályos jogszabályok, a szakma szabályai, tudományosan megalapozott eljárásai és ezeken alapuló ismeretei alapján elégíti ki.

II.5. Az egészségügyi szakdolgozó köteles feladatait mindenkor munkavégzésre alkalmas állapotban végezni. Amennyiben fizikai, pszichés, egészségi állapota alapján munkára nem képes, azt haladéktalanul jelezni köteles a közvetlen munkahelyi felettesének. Az egészségügyi szakdolgozó ha észleli, hogy más egészségügyi szakdolgozó nincs munkára képes állapotban köteles erre a közvetlen munkahelyi felettese figyelmét felhívni.

II.6. Az egészségügyi szakdolgozó köteles törekedni arra, hogy mind munkavégzésében, mind pedig viselkedésében etikus magatartásával mindenki számára példát mutasson.

II.7. Az egészségügyi szakdolgozótól elvárt az önképzés igénye is, és az, hogy figyelemmel kísérje a szakterületének – technológiai, módszertani – fejlődését annak érdekében, hogy minél magasabb színvonalon végezze feladatait.

II.8. Az egészségügyi szakdolgozó nem használhatja fel sem szaktudását, sem helyzetét arra, hogy az általa egészségügyi ellátásban részesített beteggel való kapcsolatából személyes előnyt szerezzen. Ezen körbe értendő, hogy az egészségügyi szakdolgozó, vagy egyeneságbeli rokona, házastársa, élettársa nem köthet tartási-, életjáradéki, öröklési, ajándékozási, haszonélvezeti, ingyenes használati, valamint kölcsönszerződést (a továbbiakban: előnyt biztosító szerződés) azzal a személlyel, akinek egészségügyi ellátásában részt vesz. E rendelkezés nem zárja ki, hogy olyan személy egészségügyi ellátásában vegyen részt, akivel az ellátást megelőzően előnyt biztosító szerződést kötött.

II.9. Az egészségügyi szakdolgozó nem folytathat olyan tevékenységet, magatartást, amely összeegyeztethetetlen hivatásának etikai normáival, szakmai szabályaival, vagy amely veszélyezteti az egészségügyi ellátást igénybe vevő személy iránti szakmai kötelezettségét, vagy az egészségügyi ellátásba, illetőleg az egészségügyi szolgáltatást nyújtó intézménybe vetett bizalmat.

II.10. Az egészségügyi szakdolgozónak szakmai tevékenysége során meg kell őriznie szakmai függetlenségét, egyéni haszon vagy bármely személyes előny szerzése nem ütközhet a szakmai függetlenséggel, az elfogulatlan szakmai munkavégzéssel. Az egészségügyi szakdolgozó nem fogadhat el semmilyen díjazást, juttatást és ajándékot azért, ha a hatáskörébe tartozó szakmai területeken más szolgáltató tevékenységének igénybevételére, valamely készítmény használatára, szakember felkeresésére ad tanácsot az ellátást igénybe vevő személynek.

II.11. Hatáskörébe és kompetenciájába nem tartozó szakmai területeken – különösen ideértve a szakorvosi, gyógyszerészeti hatáskört – az egészségügyi szakdolgozó nem adhat tanácsot, javaslatot más egészségügyi ellátásra, egészségügyi, vagy egyéb szolgáltatások igénybevételére, gyógyszerek, vagy gyógyhatású készítmények kipróbálására.

II.12. Amennyiben az egészségügyi szakdolgozó személyes érdekei ellentétesek a beteg, gondozására szoruló személy, vagy az egészségügyi ellátásban részt vevő egyéb szereplő személyes érdekeivel, törekednie kell az egymással szemben álló érdekek szakma szabályai és az alapvető etikai elvek alapján történő közelítésére. A betegellátást nehezítő, vagy korlátozó feloldhatatlan személyes érdekek ütközését az egészségügyi szakdolgozó köteles a szolgálati út betartásával a munkahelyi felettesének, a lehetőségéhez mérten mielőbb jelezni.

II.13. Az egészségügyi szakdolgozó nem létesíthet szexuális kapcsolatot azzal a személlyel, akinek az egészségügyi ellátásában részt vesz. E rendelkezés nem vonatkozik az egészségügyi ellátás igénybevétele előtt már fennálló kapcsolatra, és nem tiltja az egészségügyi ellátás befejezése után ilyen kapcsolat kialakítását.

II.14. Az egészségügyi szakdolgozó nem használhatja fel választás, kinevezés, vagy megbízás útján létesülő politikai, társadalmi funkcióját, tisztségét annak érdekében, hogy annak révén önmaga, közeli hozzátartozója, ismerőse, illetve munkahelye jogosulatlan előnyökhöz jusson.

II.15. Az egészségügyi szakdolgozónak olyan magatartást kell tanúsítani, amely a beteget és a hozzátartozóját, kísérőjét is arról győzi meg, hogy az egészségügyi ellátás minősége független bármilyen ellenszolgáltatástól, juttatástól, egyéni érdektől, előnytől.

II.16. Az egészségügyi szakdolgozó etikai kötelezettsége kiterjed az egészségügyi ellátás biztonságára is, ezért a szolgálati út betartásával jeleznie kell minden olyan körülményt, amely ezt veszélyezteti, ideértve az egészségügyi szolgáltatás személyi és tárgyi feltételeinek hiányosságait, munkatársai kritikus munkaterhelését, a munkaalkalmasság és munkabiztonság problémáit, valamint a környezetvédelmi előírások megsértését is.

II.17. A vezető beosztásban, az oktatás és képzés területein dolgozóakra kiemelten vonatkoznak az etikus magatartás követelményei, mivel munkakörükhöz kapcsolódó tevékenységük irányadó és példamutató kell, hogy legyen a többi egészségügyi szakdolgozó számára.

III. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata a betegekkel

III.1. Az egészségügyi szakdolgozó a lehetőségéhez mérten mindenkor köteles biztosítani a beteg számára annak egészségi állapota által indokolt és hozzáférhető, a szakmai és etikai szabályoknak, irányelveknek és az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő egészségügyi ellátást.

III.2. Az egészségügyi szakdolgozónak eljárása során kiemelt figyelemmel kell lennie az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő egészségügyi ellátásra a hátrányos helyzetű betegek, különösen az életkoruk, testi vagy szellemi fogyatékoságuk, egészségi állapotuk, társadalmi-szociális helyzetük miatt kiszolgáltatott, és/vagy csökkent érdekérvényesítő képességű személyek esetében.

III.3. Amennyiben az adott beteg ellátása, vagy maga a nyújtandó egészségügyi szolgáltatás az egészségügyi szakdolgozóban személyes vagy szubjektív indokból belső integritás válságot okoz (lelkiismereti ok)

- a. foglalkoztatását megelőzően ezt a tényt közölnie kell leendő munkáltatójával,
- b. adott esetben erről megfelelő időben tájékoztatnia kell a hozzá forduló beteget, valamint a közvetlen munkahelyi vezetőjét.

III.4. Az egészségügyi szakdolgozó nem tagadhatja meg a beteg ellátását annak vallási, világnézeti, szexuális beállítottsága miatt.

III.5. Amennyiben az ellátás megtagadásának nem áll fenn jogi és egyéb indoka, az egészségügyi szakdolgozó az ellátást nem utasíthatja vissza a saját egészségére állapotuknál fogva veszélyt jelentő betegek, így különösen a fertőző, vagy közvetlenül veszélyeztető magatartást tanúsító személyek egészségügyi ellátását. Ilyen esetekben köteles azonban a szakmai szabályoknak megfelelő óvintézkedések alkalmazására.

III.6. Az egészségügyi szakdolgozónak felelőssége, hogy azon betegekkel szemben is a szakma szabályainak betartásával, etikusan járjon el, akiknek az ellátása állapotuk, betegségük természete, szenvedése, lelki egyensúlyuk megbomlása, magatartásuk miatt nehezített, és/vagy fogvatartott, vagy hatósági intézkedés alatt áll.

III.7. Az egészségügyi szakdolgozó soha nem működhet közre a hatósági kényszerintézkedések végrehajtásában, vagy az intézkedés hatálya alatt álló személy ellenállásának leküzdésében, megtörésében, azonban joga van a saját védelmét biztosító megfelelő óvintézkedésekhez.

III.8. Az egészségügyi szakdolgozó személyes véleményét, különösen pedig világnézetét, vallási, filozófiai, politikai nézetét nem kényszerítheti a betegre, az egészségügyi ellátást nem teheti semmilyen értelemben sem ezektől, sem pedig a beteg világnézetétől, vallási, filozófiai, politikai nézetétől függővé.

Az egészségügyi dolgozót sem érheti hátrány vallási, világnézeti, vagy politikai nézetei miatt. A beteg, vagy hozzátartozója általi nyomásgyakorlás, megalázó bánásmód esetén a szakdolgozó - mint közfeladatot ellátó személy – a munkáltatójához fordulhat segítségért.

III.9. Az egészségügyi szakdolgozó köteles arra törekedni, hogy az egészségügyi ellátást befolyásoló kulturális és emberi tényezőket – úgy, mint a beteg vallása, szokásai és értékrendje, egészséggel és betegségekkel kapcsolatos nézetei, magatartása, kommunikációs képessége vagy nyelvismerete, halállal és a halottakkal kapcsolatos véleménye – értelmezni tudja, és azokat a lehetőségeihez mérten figyelembe vegye az ellátás során.

III.10. Az egészségügyi szakdolgozó köteles tiszteletben tartani az ellátásra, gondozásra szoruló személy önrendelkezése körében tett nyilatkozatát. Abban az esetben, amikor a beteg belátási képessége jelentősen korlátozott, és állapotában várhatóan súlyos vagy maradandó károsodás következne be, az egészségügyi szakdolgozó – a szabályozási keretek között – köteles úgy eljárni, hogy figyelemmel van arra is, hogy beavatkozása olyan formájú, vagy oly mértékű legyen, amit a beteg egy későbbi időpontban, nagyobb tudás birtokában, vagy ésszerű reagáláshoz való képessége visszaszerzése után jóváhagyna, és egyetértene vele.

III.11. Az egészségügyi szakdolgozó kommunikációja során köteles figyelemmel lenni a másik ember szellemi, pszichés, mentális állapotára, képességeire. Tartózkodnia kell az olyan magatartástól, melynek során úgy kívánja az ellátására, gondozására szoruló személyt meggyőzni, hogy manipulálja, kényszeríti, vagy becsapja.

III.12. Az egészségügyi szakdolgozónak tartózkodnia kell a szubjektív, értékítéletet megfogalmazó véleménye hangoztatásától, a beteg minősítésétől, címkézéstől. A szakdolgozó kizárólag a munkaköri feladataihoz tartozó keretek között adhat tanácsot vagy javaslatot a páciens magánéletével kapcsolatban.

III.13. Tájékoztatást csak olyan szakember adhat, illetve beleegyezést csak olyan szakember fogadhat el, aki kellő képzettséggel, tapasztalattal és illetékességgel rendelkezik ahhoz, hogy a beteg sajátos szempontjainak és érdekeinek megfelelő módon felvilágosítást adjon az egészségügyi ellátás lényegéről, a beavatkozásokkal és műveletekkel elérhető előnyökről, a lehetséges hátrányokról, a felmerülő kockázatokról és az esetleges alternatívákról.

III.14. A beteggel folytatott kommunikáció során az egészségügyi dolgozó nem terjedhet túl a jogi és szakmai normák alapján hatáskörébe tartozó információkon.

III.15. Az egészségügyi szakdolgozónak kompetenciáján belül törekednie kell arra, hogy ellenőrző kérdésekkel feltárja, hogy a beteg valóban tisztában van-e a szakdolgozó által végzendő beavatkozás, kezelés, egyéb javaslat részleteivel.

III.16. Abban az esetben, ha az egészségügyi szakdolgozóban felmerül annak gyanúja, hogy a tájékoztatásra jogosult személy a körültekintően végzett tájékoztatást nem értette meg, kérnie kell a beteg hozzájárulását ahhoz, hogy a tájékoztatást más jogosult személy is megkapja.

III.17. Az egészségügyi szakdolgozó nem állíthatja magáról, és nem keltheti annak látszatát, hogy olyan szakismeretek, egészségügyi ellátási lehetőségek birtokában van, amelyekkel valójában nem rendelkezik, vagy annak elvégzésére nem jogosult.

III.18. A titoktartás, a bizalmas adatok védelme összefügg az emberi méltósággal, a beteg magánélethez fűződő jogával. Az egészségügyi szakdolgozó minden esetben köteles a beteg személyére, egészségi állapotára vonatkozó adatok bizalmas kezelésére. A titoktartási szabályok érvényesek mind az egészségügyi szakdolgozó különböző dokumentációs, adminisztrációs kötelezettsége teljesítése során, mind pedig a beteg közvetlen ellátásában részt nem vevő (akár egészségügyi szakellátásban dolgozó) személyekkel történő kommunikáció során is.

III.19. Az egészségügyi szakdolgozó minden esetben köteles figyelemmel lenni arra, hogy a különböző munkavégzéshez kapcsolódó, (adminisztrációs, kommunikációs stb.) technológiák használata során a megfelelő technikai és szervezési feladatokat és intézkedéseket hajtsa végre (pl.: jelszavak használata, nyilvános, internetes közösségi platformok elkerülése) annak érdekében, hogy a páciensekre vonatkozó adatok, információk biztonságát garantálja.

III.20. Az egészségügyi szakdolgozó köteles tartózkodni az olyan magatartástól, mely sérti az elhunyt emlékét. A halál bekövetkezte után elvégzendő szakdolgozói beavatkozások és műveletek során a jogi és szakmai szabályok betartásán túl az elhunyt méltóságának tiszteletben tartása alapvető erkölcsi követelmény.

III.21. A betegnek és családjának világnézeti, vallási, etnikai, erkölcsi meggyőződése jelentős mértékben befolyásolhatja a halottak ellátásával kapcsolatos elvárásait, ezért az egészségügyi szakdolgozónak megfelelő időben és megfelelő módon informálódnia kell ezekről annak érdekében, hogy az adott lehetőségek között segítse ezen személyiséghez fűződő jogok érvényesülését.

III.22.

Az egészségügyi szakdolgozók az online térben tanúsított magatartásukkal is kötelesek megőrizni a szakmája méltóságát, a betegek bizalmát és a kollegiális viszonyokat. A közösségi média és más online platformok használata során az alábbi etikai elvek követendők:

a. Online betegkommunikáció:

Az egészségügyi szakdolgozónak kerülni kell a beteggel való - nem az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó - személyes jellegű, informális online kapcsolattartást. Elektronikus úton történő szakmai kommunikáció esetén is biztosítania kell az adatvédelem, titoktartás és információbiztonság elveinek érvényesülését.

b. Közösségi médiában történő megnyilvánulások

A szakdolgozó nem tehet közzé olyan bejegyzést, képet, vagy videót amely a betegek jogait sérti, az egészségügyi ellátás bizalmát aláássa, vagy a szakma hitelességét rontja. A kollégák méltóságát és jó hírnevét online térben is tiszteletben kell tartani; kerülni kell más szakdolgozók közösségi médiában történő nyilvános minősítését, lejáratását.

c. Szakmai tartalmak közzététele:

Egészségügyi vonatkozású tartalmak (pl. TikTok, Instagram, YouTube videók) megosztása során a szakdolgozó köteles az etikus tájékoztatás, szakmai hitelesség és felelősség elvei szerint eljárni. Különösen tilos megtévesztő szenzációhajhász vagy a betegek kiszolgáltatottságát kihasználó tartalmak publikálása.

IV. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata az egészségügyi ellátásban részt vevő többi személlyel

IV.1. Vezető beosztású egészségügyi szakdolgozó törekedjen beosztottjaival a korrekt munka-, emberi kapcsolat kialakítására, az együttműködésre, valamint tartsa meg a beosztásának megfelelő szakmai és emberi tekintélyét, ezzel elnyerve beosztottjai bizalmát.

IV.2. Vezető beosztású szakdolgozó hatalmával nem élhet vissza. Döntései meghozatalánál az ésszerűség, a gazdaságosság, az igazságosság, valamint ez egyenlő bánásmód elve kell, hogy érvényesüljön. Súlyos etikai vétségnek minősül, ha beosztottját és/vagy saját magát jogtalan előnyhöz juttatja, vagy beosztottjának kárt okoz.

IV.3. Vezető beosztású egészségügyi szakdolgozó törekedjen más szervezeti egységekkel, szervezetekkel való együttműködésre, a feladatok ellátásához szükséges információk továbbítására, tartózkodva hatáskörének túllépésétől.

IV.4. Az egészségügyi szakdolgozó, különös tekintettel a vezető beosztású egészségügyi szakdolgozó köteles tartózkodni a megtorlás bármely formájától olyan személyekkel – akár vezető, munkatárs vagy bárki más – szemben, akik a betegellátáshoz kapcsolódó kérdésekben jóhiszeműen hangot adtak bármely felmerülő aggályuknak.

IV.5. Amennyiben a felmerülő konfliktusok konstruktív megoldása nem vezet eredményre, az egészségügyi szakdolgozó kollégáival, vagy feletteseivel szemben felmerült problémáit elsősorban a szolgálati út betartásával kell, hogy tisztázza, és különös figyelmet kell, hogy fordítson arra, hogy az egészségügyi ellátást igénybe vevőktől és hozzátartozóiktól az ilyen problémákat távol tartsa.

IV.6. Az egészségügyi szakdolgozó köteles tartózkodni minden olyan magatartástól – ideértve a fizikai és a lelki zaklatás, a visszaélések, a megfélemlítő bánásmód, az illetlen nyelvhasználat és gesztusok - amely negatívan befolyásolja a munkatársait munkájuk elvégzésében.

IV.7. Az egészségügyi szakdolgozónak erkölcsi felelősséget kell vállalnia az egészségügyi tanulmányokat folytatók gyakorlati oktatásában, és a pályakezdő szakdolgozók munkahelyi befogadásában, melynek többek között a példamutató magatartásban, a szakdolgozó tudásának, a kompetenciájába tartozó ismereteinek átadásában, illetve a hallgatókkal, pályakezdő szakdolgozókkal való partneri bánásmódban kell megnyilvánulnia.

IV.8. A kollégák egymás között – mint egyenrangú személyek – szabadon megoszthatják a jógyakorlatokról alkotott nézeteiket, rámutathatnak azok ellentéteire. Az egészségügyi szakdolgozóknak törekedni kell arra, hogy elismerjék saját és munkatársaik jogát ahhoz, hogy a saját, jóról alkotott koncepcióikat kövessék mindaddig, amíg ez nem veszélyezteti más személyek, különös tekintettel a betegek ellátását jogos érdekeit.

IV.9. A betegek ellátása során az egészségügyi szakdolgozók kötelesek együttműködni. A kért véleményt, segítséget – lehetőségeikhez, kompetenciájukhoz, tudásukhoz és ismereteikhez mérten, feltételekhez nem kötötten – megadni kötelesek egymásnak.

IV.10. Az egészségügyi szakdolgozó, amennyiben más egészségügyi szakdolgozó tevékenységében szakmai hibát észlel, köteles erre az érintett egészségügyi szakdolgozó figyelmét felhívni, és minden tőle telhetőt megtenni azért, hogy a hibát a hiba elkövetője javítani tudja.

Amennyiben a szakmai hiba a betegbiztonságot veszélyezteti, ismétlődő jellegű, vagy az érintett szakdolgozó nem korrigálja azt, a hibát észlelő szakdolgozó köteles a szakmai felettesét tájékoztatni.

IV.11. Súlyos etikai vétségnek minősül, ha az egészségügyi szakdolgozó meglévő hozzáférési jogosultságait felhasználva, kollégái, vagy más személyek személyes adataiba betekint, és a megismert adatokat tárolja, felhasználja, vagy közli másokkal.

IV.12. Etikai vétség bárhol, bármely kommunikációs csatornán megtett, minden olyan alaptalan és bizonyíthatatlan információ közlés, kifogásoló, lekicsinylő, elmarasztaló vagy hitelrontó kijelentés, amely alkalmas arra, hogy közvetlenül, vagy közvetve rontsa az egészségügyi ellátásban részt vevő bármely más személy jó hírnevét, megingassa a belé vetett bizalmat.

IV.13. Az egészségügyi szakdolgozó köteles tartózkodni a bántó, sértő, vagy akár bizalmaskodó magatartástól az ellátást igénybe vevő személyekkel hozzátartozókkal, folytatott kommunikáció során. Törekednie kell arra, hogy kompetenciájába tartozó területeken, lehetőségeihez mérten tájékoztassa a hozzátartozókat, mind az ellátással, mint pedig az intézményi működéssel (pl. látogatási idő) kapcsolatos kérdésekben.

V. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata az őt foglalkoztató egészségügyi intézménnyel

V.1. Az egészségügyi szakdolgozó köteles az őt foglalkoztató egészségügyi intézmény tulajdonát, berendezéseit rendeltetésszerűen és hatékonyan használni, ezeket óvni lopástól, elvesztéstől, jogosulatlan használatától vagy hozzáféréstől, megsemmisüléstől és gondatlan felhasználástól. Figyelemmel kell lennie arra, hogy az általa használt, betegellátásba bevont technológiák a betegek érdekében kerüljenek alkalmazásra, azok elvesztése, (akár véletlen) megrongálása, megsemmisülése a betegek ellátási érdekeit ne veszélyeztesse. Amennyiben az egészségügyi szakdolgozó észleli, hogy bárki ezen eszközöket, berendezéseket rongálja, köteles azt közvetlen munkahelyi felettesének jelezni, valamint lehetőségeihez mérten köteles a rongálás megakadályozására törekedni.

V.2. Az egészségügyi szakdolgozó nem használhatja fel az egészségügyi intézmény védett információit (pl. belső működési, működtetési információk, technológiai koncepciók, stratégiák) önös érdekből az egészségügyi intézményben végzett munkáján kívül, még akkor sem, ha ezeket az információkat ő maga hozta létre, vagy részt vett a létrehozásukban.

V.3. Az egészségügyi szakdolgozó köteles a munkavégzés során minden vonatkozó környezetvédelmi, egészségügyi és biztonsági előírást betartani, és ezek betartására a kollégái figyelmét felhívni. Köteles továbbá a nem biztonságos munkakörülményeket az egészségügyi intézmény belső szabályozójában megjelölt személynek, szabályozás hiányában közvetlen munkahelyi felettesének jelezni.

V.4. Beosztástól függetlenül, a szolgálati út betartásával mindenki köteles részt venni a minőség és a jogszabályi megfelelés befolyásolására alkalmas döntésekben és tevékenységekben. Az egészségügyi szakdolgozónak felelősséget kell vállalnia az intézményi minőségpolitikában lefektetett célok teljesüléséért.

V.5. A nyilvánosság felé közvetített vélemény, nyilatkozat, közlemény nem tartalmazhat semmi olyan információt, amely sérti az őt foglalkoztató intézmény jó hírnevét.

VI. Az egészségügyi szakdolgozó kapcsolata a tömegtájékoztatással, a nyilvánossággal.

VI.1. Az egészségügyi intézményt, az intézményi ellátást érintő bármely sajtóközlemény kiadására, valamint a médiával való kapcsolattartásra kizárólag az egészségügyi intézmény felső vezetője vagy általa kijelölt személy jogosult. Az egészségügyi szakdolgozónak ismernie kell azon belső intézményi szabályokat és elvárásokat, melyek leírják, hogy a különböző megkeresések (hatóságok; jogi képviselők; média stb.) esetén mit kell tennie.

VI.2. Az egészségügyi szakdolgozó a nyilvánosság felé bármely kommunikációs csatornán közvetített véleményének, nyilatkozatának, közleményének, publikált művének, világosnak, tényyszerűnek, elfogulatlanak és (tudományos) bizonyítékon alapulónak kell lennie. Az általa átadott információk nem kelthetnek sem alaptalan félelmet, sem alaptalan nyugtalanságot a társadalomban, vagy egyes csoportokban, személyekben, és nem okozhatnak, nem ébreszthetnek megalapozatlan elvárásokat, reményeket.

VI.3. A nyilvánosság felé közvetített megjelenés (ideértve a hirdetést, reklámot is) során csak az aktuális cím, rang és beosztás használható. Nyugdíjas egészségügyi szakdolgozók a megszerzett cím és rang mellett utolsó beosztásukat a „nyugdíjas” vagy „nyugalmazott” jelzővel használhatják.

VI.4. Az egészségügyi szakdolgozó a közélettel kapcsolatos megjelenései során nem keltheti azt a benyomást, hogy az őt foglalkoztató egészségügyi intézmény nevében nyilatkozik vagy cselekszik.

VII. Záró rendelkezések

VII.1. A MESZK Etikai Kódexe nyilvános dokumentum, azt bárki megismerheti.

VII.2. A MESZK Etikai Kódexének megismerése, elveinek, szabályainak betartása a tagok számára kötelező érvényű.

VII.3. A MESZK Etikai Kódexét a MESZK Országos Küldöttközgyűlése fogadja el, és az elfogadását követő hónap első napján lép hatályba.

VII.4. A MESZK Etikai Kódexét a vonatkozó jogszabályok megváltozásakor, illetve tervezett módon évente, 60 nappal az első rendes Országos Küldöttközgyűlés előtt felül kell vizsgálni. A felülvizsgálatért a MESZK Etikai Kollégiumának elnöke felelős.